

د کورنتیانو په نوم د پولوس رسول اول خط

پېژندګلو

د کورنتوس ښار جماعت ته پولوس رسول دوه خطونه ولیکل. هغه د یونانیانو ښار ته مخکښې هم تلې وو. د کورنتیانو اول خط پولوس رسول د افسوس نه ولیکلو. هغه په دې خط کېښې ایماندارانو له په اتفاق سره د اوسېدلو تعلیم ورکړو او ورته دا هدایت کوی چې د مالک خدای په کار کېښې بوخت اوسئ. د کورنتیانو جماعت د ځینو زورورو او کبرژنو ایماندارانو په وجه بې اتفاقه شو او په خپلو کېښې په مینځ دوه ځایه شو. پولوس رسول دوی ته منت وکړو چې د خپلې سیالی نه توبه ګار شی او د زیری د ترقی دپاره په شریکه کار کوئ، او تاسو ته په کار دی چې د هغه خلقو ایمان مضبوط کړئ چې څوک په ایمان کېښې کمزوری وی، او داسې ګواهی ورکړئ چې په بې ایمانانو ښه اثر وکړی. په دې کتاب کېښې پولوس رسول د ځینو مسئلو په حقله په عملی توګه هدایت ورکوی. په دې کتاب کېښې پولوس رسول په هغه موضوعاتو رڼا اچوی کومو چې په جماعت کېښې بې اتفاقی راوستی وه، او د هغې په حقله یو څو عملی لارښودنې کوی چې هغه موضوعات دا دی، روحانی نعمتونه، واده، د بتانو نذرانه خوړل، او د بیا راژوندی کېدلو په حقله تعلیم. د دې خط دوه مشهورې حصې دی، اوله حصه دیارلسم باب کېښې د مینې په حقله ده او بله په پینځلسم باب کېښې د ایماندارانو د دوباره راژوندی کېدو په حقله ده. پولوس رسول دعوی کوی چې د عیسی مسیح د مرو نه راژوندی کېدل د دې خبرې تائید دے چې په مقرر وخت به ایمانداران هم راژوندی کړے شی. د حفظ کولو دپاره ۴:۱۳ آیت ”مینه صابره ده، مینه مهربانه ده، مینه چا سره کینه نه ساتی، مینه لافي نه کوی او نه لوی کوی.“

سلام او د خُدائِ شُکر

۱) د پولوس د طرف نه سلام چې د خُدائِ پاک په مرضی د عیسیٰ مسیح بللے شوے رسول او د ورور سوستینس له طرف نه، ۲) د خُدائِ پاک د هغه جماعت په نوم چې په کورنتوس کبني دے، یعنی د هغوی په نوم چې په عیسیٰ مسیح کبني پاک کرے شوی او بللے شوی مقدسین دی، او د هغوی ټولو په نوم هم چې په هر خُائِ کبني زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح او د خپل مالک دواړو په نوم عبادت کوی، ۳) زمونږ د خُدائِ پلار او د مالک عیسیٰ مسیح فضل او سلامتی دې تاسو سره وی. ۴) زه ستاسو دپاره د خُدائِ پاک د هغه فضل چې په عیسیٰ مسیح کبني په تاسو وشو، همپشه د خُدائِ پاک شُکر کوم. ۵) ځکه چې په عیسیٰ مسیح کبني تاسو په هر لحاظ سره د کلام او هر قسم علم خاوندان شوی. ۶) هم دغه وجه ده چې د مسیح گواهی په تاسو کبني مضبوطه شوه، ۷) تر دې چې تاسو د یو روحانی نعمت نه هم نیمگړی نه یی کله چې تاسو زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح د بیا راتلو په انتظار یی. ۸) هغه به تاسو تر آخره پورې مضبوط ساتی، نو چې تاسو زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح د راتلو په ورځ بې الزامه یی. ۹) خُدائِ پاک په خپلو خبرو کبني وفادار دے، د هغه په وسیله تاسو د هغه د زوی، زمونږ د مالک عیسیٰ مسیح د شراکت دپاره راوبللے شوی.

په جماعت کبني ډله بازی

۱۰) نو اوس اے وروڼو او خوبندو، عیسیٰ مسیح چې زمونږ مالک دے، د هغه د نوم په وسیله په تاسو زور راوړم چې تاسو ټول یو شی او په خپل مینځ کبني ډلې مه جوړوئ، بلکې تاسو په یو عقل او پوره په یو خیال او اتفاق شی. ۱۱) ځکه چې اے وروڼو او خوبندو، ستاسو په نسبت ما ته د خلوی د خاندان نه معلومه شوې ده چې ستاسو په مینځ کبني جگړې روانې دی. ۱۲) زما مطلب دا دے چې تاسو هر یو وائی چې، ”زه د پولوس د ډلې نه یم،“ یا ”زه د اپولوس د ډلې نه یم،“ یا ”زه د کائفس د ډلې نه یم،“ یا ”زه

د مسیح د ډلې نه یم.“ (۱۳) ولې مسیح په ډلو وویشلے شو؟ ولې پولوس ستاسو دپاره په سولی کړے شو؟ یا ولې تاسو د پولوس په نوم بیتسمه اخستې ده؟ (۱۴) زه د خدای پاک شکر گزار یم چې د کرسپوس او گایوس نه بغیر ما په تاسو کښې بل یو تن ته هم بیتسمه نه ده ورکړې، (۱۵) نو چې څوک دا ونه وائی چې تا زما په نوم بیتسمه اخستې ده. (۱۶) او رښتیا ما د ستفناس خاندان ته هم بیتسمه ورکړې ده. خو نور زما په یاداشت کښې نه راځی چې ما به بل چا ته بیتسمه ورکړې وی. (۱۷) ځکه چې مسیح زه بیتسمه ورکولو له نه یم رالېږلے بلکې د زیری اورولو دپاره یې رالېږلے یم، او هغه هم زما د عالمانه تقریر په بنیاد نه، هسې نه چې د دې په وجه د مسیح سولی بې اثره شی.

حضرت عیسیٰ مسیح د خدای پاک قدرت او حکمت

(۱۸) ځکه چې د سولی پیغام د هلاکېدونکو په نزد خو بې وقوفی ده خو مونږ دپاره چا چې خلاصون حاصل کړے دے دا د خدای پاک قدرت دے. (۱۹) ځکه چې دا لیکلی دی چې، ”زه به د حکیمانو حکمت تباہ کړم، او د هوبنیارانو هوبنیارتیا به رد کړم.“ (۲۰) هغوی چرته دی چې هوبنیار دی؟ عالمان چرته دی؟ د دې زمانې تکړه بحث کونکی چرته دی؟ ولې خدای پاک د دنیا حکمت ته بې وقوفی نه ده وئیلې؟ (۲۱) ځکه چې خدای پاک د خپل حکمت د فېصلې په مطابق دا خوبه کړه چې دنیا په خپل عقل سره هغه پېژندلے نه شی، نو خدای پاک دا غوښتل چې د دې بې وقوفی بیان په وسیله به هغوی ته خلاصون ورکړی څوک چې ایماندار دی. (۲۲) ځکه چې یهودیان د نښو طلب کوی او یونانیان د حکمت خواهشمند دی. (۲۳) خو مونږ په سولی شوی مسیح زیرے ورکوو چې د یهودیانو په نزد د تیندک خورلو کانے او د غبریهودیانو په نزد بې وقوفی ده. (۲۴) خو څوک چې رابللی شوی دی، که یهودیان دی که غبریهودیان، د دواړو دپاره مسیح د خدای پاک قدرت او د خدای پاک حکمت دے. (۲۵) که چرته بنی آدمو ته د خدای پاک حکمت بې وقوفی ښکاری خو دا د بنی آدم د حکمت نه زیات حکمت دے او که دوی ته

د خُڊائِ پاك زور كمزورے بنڪاري خو دا بيا هم د بني آدمو د زور نه زورور دے. (٢٦)

اے وروڻو او خوبندو، د خپل پخواني مقام په حقله سوچ وڪړئ چې ستاسو په مينځ
 كښې د انساني معيار په مطابق تاسو كښې نه ډېر هوښيار ؤو، نه ډېر زورور ؤو او نه ډېر
 د اوچت خاندان خلق ؤو. (٢٧) خو خُڊائِ پاك د دُنيا بې وقوفان غوره كړل د دې دپاره
 چې هوښياران شرمنده كړي، او خُڊائِ پاك د دُنيا كمزوري غوره كړل د دې دپاره چې
 زورور شرمنده كړي. (٢٨) بلکې خُڊائِ پاك د دُنيا كمزوري، سپك او بې اصله خلق
 غوره كړل د دې دپاره چې په هغوي معتبر خلق نشته كړي، نو چې بيا هيڅوك هم
 د خُڊائِ پاك په وړاندې فخر ونه كړي. (٢٩) خُڊائِ پاك په خپله مونږ د عيسی مسيح
 سره يو كړو، او د عيسی مسيح په وسيله يې حكمت راكړو او هغه زمونږ دپاره صداقت،
 پاكوالې او خلاصون وگرځېدو، (٣٠) نو دې دپاره لکه څنگه چې ليكلي دي، ”څوك چې
 فخر كوي هغه دې په مالک فخر كوي.“

په سولې شوی د حضرت عيسی مسيح پېغام

٢ (١) اے وروڻو او خوبندو، كله چې زه تاسو له راغلم او په تاسو كښې مې د خُڊائِ
 پاك د راز زيرے خور كړو، نو هغه څه د اوچتې درجې تقرير يا د حكمت په زور نه وو.
 (٢) كله چې زه تاسو سره وم نو ما دا فېصله كړې وه چې تاسو ته په سولې شوی
 عيسی مسيح نه بغير نور د هيڅ بيان ونه كړم. (٣) او زه تاسو ته په عاجزۍ، ويره او
 رپېدو راغلم. (٤) زما د بيان او د زيری د اثر وجه د حكمت او په مائل كوونكو خبرو نه
 وو بلکې هغه د خُڊائِ پاك د روح او د قدرت د مخه ثابت وو، (٥) نو ما دا ځكه وکړل
 چې ستاسو ايمان د انسان د حكمت په بنياد نه بلکې د خُڊائِ پاك په قدرت ولاړ وي.

د خُڊائِ پاك د روح په وسيله حكمت

(٦) بيا هم په كلکو ايماندارانو كښې مونږ د حكمت خبرې كوو كه څه هم چې دا نه د

دُنیا او نۀ د دې دُنیا د سردارانو حکمت دے، څوک چې فنا کېدونکی دی. (۷) بلکې مونږ د خُدائ پاک د هغه پټ حکمت راز بیانوو کوم چې خُدائ پاک د دُنیا جوړولو نه مخکښې زمونږ د لویې دپاره فېصله کړې وه. (۸) نو د دې زمانې یو سردار هم په دې پوهه نۀ شو ځکه کۀ هغوی پوهه شوی وے نو د جلال مالک به یې په سولې کړے نۀ وو. (۹) بلکې څنگه چې لیکلے شوی دی چې، ”څۀ چې نۀ سترگو لیدلی، نۀ غوږونو اورېدلی او نۀ د انسان په زړۀ کېښې راغلی دی، هغه څیزونه خُدائ پاک د هغوی دپاره تیار کړی دی څوک چې د هغۀ سره مینه کوی.“ (۱۰) دا ټولې خبرې خُدائ پاک په مونږ د روح په وسیله ښکاره کړې، ځکه چې روح د هر څیز تلاش کوی بلکې د خُدائ پاک پټې خبرې هم معلوموی. (۱۱) ځکه څوک د بل انسان د زړۀ خبرې معلوملے شی بغېر د انسان د خپل روح نه چې په هغۀ کېښې دننه دے؟ دغه شان د خُدائ پاک د روح نه بغېر هیچا ته د خُدائ پاک خبرې معلومې نۀ دی. (۱۲) خو مونږ دُنیاوی روح نۀ دے حاصل کړے، بلکې هغه روح مو حاصل کړے دے چې د خُدائ پاک د طرفه دے، د دې دپاره چې هغه نعمتونه وپېژنو کوم چې خُدائ پاک مونږ ته وړیا راکړی دی. (۱۳) او مونږ هغه خبرې هغه شان نۀ بیانوو چې انساني حکمت مونږ ته ښودلی دی، بلکې هغه شان یې بیانوو چې مونږ ته روح راښودلی دی، او دغسې روحانی خبرې هغه چا ته ښایو، څوک چې روحانی دی. (۱۴) خو څوک چې روحانی نۀ وی نو هغوی د خُدائ پاک د روح خبرې نۀ منی ځکه چې دا د هغوی په نزد بې وقوفی ده، او هغوی په هغې نۀ شی پوهېدے ځکه چې هغوی تش د روح القدس په وسیله پوهېدے شی. (۱۵) څوک چې روحانی خلق دی هغوی هر څۀ آزمائی خو هغه په خپله هیڅوک نۀ شی آزمائیلے. (۱۶) ځکه چې، ”د مالک خُدائ په اراده څوک پوهېدے شی؟ یا څوک هغۀ ته مشوره ورکولے شی؟“ خو مونږ د مسیح عقل لرو.

د خُدايِ پاڪ په كار كِبنِي ملگري

۳

۱) اے وروڻو او خوبندو، ما تاسو سره لکه د روحانی خلقو په شان خبرې ونه

کړے شوې بلکې داسې مې وکړې لکه چې دُنیاوی خلقو سره چې په مسیح کِبنِي

ماشومان دی. ۲) ما تاسو له پئ درکړل خو روتې نه، ځکه چې تاسو روتې خوړلو ته

تیار نه وئ. بلکې اوس هم لا تاسو تیار نه یئ. ۳) ځکه چې تر اوسه پورې تاسو د گناه د

فطرت په اختیار کِبنِي یئ، او چې تر اوسه پورې په تاسو کِبنِي حسد او جگړه روانه ده.

نو ولې د دې نه دا پته نه لگی چې تاسو تر اوسه د انسانی خواهش په مطابق کردار کوئ؟

۴) ځکه چې څه وخت چې یو وائی چې زه د پولوس په ډله کِبنِي یم او بل وائی چې زه

د اپولوس په ډله کِبنِي یم، نو ولې تاسو په داسې کولو د انسانی فطرت په مطابق نه

شوئ؟ ۵) اپولوس څوک دے؟ او پولوس څوک دے؟ هغوی خو صرف خادمان دی د

چا په وسیله چې تاسو ایمان راوړو او دغه شان مونږ هر یو هغه خدمت وکړو کوم چې

مالک مونږ ته حواله کړے وو. ۶) ما کرونده وکړه، اپولوس اوبه ورکړې، خو وده

ورته خُدايِ پاڪ ورکړه. ۷) نو بیا نه کرونده کوونکے او نه اوبه ورکوونکے څه شے

دے، بلکې صرف خُدايِ پاڪ دے چې وده ورکوونکے دے. ۸) د تخم کروونکی او د

اوبو ورکوونکی دواړو مقصد یو دے، خو هر یو به د خپل محنت په مطابق اجر بیا

مومی. ۹) ځکه چې مونږ د خُدايِ پاڪ خدمتگار یو، تاسو د خُدايِ پاڪ زمکه او د

خُدايِ پاڪ عمارت یئ. ۱۰) ما د هغه فضل په مطابق چې خُدايِ پاڪ راته راکړو، ما د

یو پوهه گلکار په شان بنیاد کِبنِي دودو او که په هغې بل څوک عمارت ودانوی، نو هر یو

گلکار دې په دې خبردار شی چې پرې څنگه عمارت جوړ کړی. ۱۱) ځکه چې هیڅوک

هم بل بنیاد نه شی اېښودلے بغیر د هغه بنیاد نه چې اېښودلے شوے دے، او هغه بنیاد

عیسیٰ مسیح دے. ۱۲) که څوک په هغه بنیاد باندې د سرو زرو، د سپینو زرو، د قیمتی

کانو، لرگو، وانبو یا د بوسو عمارت جوړوی، ۱۳) نو د هر گلکار کار به په خپله ښکاره

شی ځکه چې د قیامت په ورځ به دا په اور راڅرگند شی. او زمونږ د کار نېکی او بدی به

په اور و آزمائيلے شی. (۱۴) که په هغه بنياد د چا جوړ عمارت باقی پاتي شی نو هغه گلکار به اجر بيا مومی. (۱۵) که د چا کار وسوزیږی نو هغه ته به تاوان ورسپیږی، خو هغه به په خپله په سوزېدو سوزېدو کبني د اور نه بچ شی. (۱۶) ولې تاسو خبر نه یئ چې تاسو د خدائ پاک کور یئ او د خدائ پاک روح په تاسو کبني اوسپیږی؟ (۱۷) که څوک د خدائ پاک کور بربادوی نو خدائ پاک به هغه کس برباد کړی ځکه چې د خدائ پاک کور پاک دے او هغه کور تاسو یئ. (۱۸) په تاسو کبني دې څوک هم خپل ځان نه دوکه کوی. که ستاسو خیال وی چې تاسو د دې دنیا په معیار هوښیار یئ، نو تاسو خپل ځان ناپوهه وگنئ نو بيا به تاسو هوښیار شی. (۱۹) ځکه چې د دې دنیا حکمت د خدائ پاک په نزد بې وقوفی ده، ځکه چې دا لیکلی دی چې، ”هغه هوښیاران د هغوی په چالاکي راگېږوی.“ (۲۰) او بيا لیکلے شوی دی چې، ”مالک خدائ د هوښیارانو په خیالونو پوهه دے چې باطل دی.“ (۲۱) نو بيا تاسو په یو انسان هم فخر مه کوئ، ځکه چې ټول هر څه ستاسو دی، (۲۲) نو که پولوس وی او که اپولوس، که پطروس، او که دنیا، ژوند وی یا مرگ، که موجوده وخت وی او یا آئنده وخت وی دا ټول هر څه ستاسو دی، (۲۳) او تاسو د عیسی مسیح یئ او مسیح د خدائ پاک دے.

د رسولانو خدمت

۴ (۱) تاسو مونږ د مسیح خادمان او د خدائ پاک د رازونو ساتونکی وگنئ. (۲) اوس ساتونکو ته په کار دی چې هغوی اعتباری وی. (۳) خو زما دپاره دا دپره وره خبره ده چې تاسو یا بل انسانی عدالت دې زما جاج واخلی، بلکې زه په خپله هم د ځان جاج نه اخلم. (۴) زه په خپله په خپل ځان کبني د څه عیب احساس نه کوم خو د دې مطلب دا نه دے چې زه بې عیبه یم. ځکه چې مالک زما جاج اخلی. (۵) نو په دې وجه د مقرر شوی وخت نه وړاندې فېصله مه کوئ، د مالک د راتلو تر وخته انتظار وکړئ. هغه به د تیارې پتې خبرې رڼا ته څرگندې کړی او د زړه مقصدونه به راښکاره کړی. په

هغه وخت کبني څوک چې د څومره تعريف قابل وي ځدائى پاک به دومره د هغه تعريف وکړي. (٦) اے وروڼو او خوبندو، ما په دغه خبرو کبني د خپل ځان او د اپولوس ذکر د مثال په طور وکړو د دې دپاره چې تاسو زمونږ په وسيله د دې خبرو مطلب زده کړئ، د ليکل شوي کلام نه زيات څه مه وايئ، او د يو مشر صفت او د بل غيبت مه کوئ. (٧)

تاسو هېچا هم په بل باندې بهتر کړي نه يئ. او تاسو سره چې څه دي هغه ځدائى پاک درکړي دي. او بيا چې هر څه ځدائى پاک درکړي دي نو بيا په څه خبره فخر کوئ لکه چې هغه نه وي درکړي؟ (٨) ستاسو په خيال تاسو اوس هغه هر څه حاصل کړل څه چې تاسو غوښتل، تاسو اوس مالداره شوي يئ، زمونږ نه بغېر تاسو بادشاهي کوئ، په حقيقت کبني زما خواهش وو چې تاسو بادشاهان شئ نو چې مونږ هم درسره بادشاهي وکړو. (٩) خو په اصل کبني ځدائى پاک مونږ رسولان د ټولو نه لاندې کړو او د هغه خلقو په شان يې پېش کړو په چا چې د مرگ حکم شوې وي، ولې چې مونږ د ټولې دنيا، يعنې فرېستو او د بنې آدمو په وړاندې يوه تماشه شو. (١٠) مونږ د مسيح په خاطر بې وقوفان يو، خو تاسو په مسيح کبني هوشيار يئ. مونږ کمزوري يو خو تاسو زورور يئ. تاسو عزتمند يئ او مونږ سپک يو. (١١) په دې موجوده وخت کبني مونږ اوږي، تږي يو، کپړې مو زړې دي او وهلې شوي يو او بې کوره يو، (١٢) او مونږ په خپلو لاسونو خواري کوو. خلق په مونږ بد وائي، مونږ ورته دُعا کوو، کله چې مو زوروي، مونږ يې زغمو، (١٣) څوک چې مونږ بدناموي، هغوى ته په مينې سره خواست کوو. مونږ تر ننه پورې د دنيا د پيران او د گند په شان پاتې شوي يو. (١٤) زه دا خبرې ستاسو د شرمولو دپاره نه ليکم بلکې تاسو ته د خپلو خوږو بچو په شان نصيحت کوم. (١٥) ځکه چې که په مسيح کبني ستاسو اُستازان بې شمېره هم وي خو بيا هم ستاسو روحاني پلار يو دے، او د زيری په وسيله زه په عيسى مسيح کبني ستاسو پلار شوم. (١٦) نو زه تاسو ته زاری کوم چې زما په نقش قدم شئ. (١٧) په دې وجه ما تاسو ته تيموتیوس درولېرلو، هغه په مالک کبني زما خوږ او وفادار زوی دے، چې تاسو ته په مسيح کبني زما هغه طريقي دريادې کړي چې زه يې هغوى ته په هر ځای او په هر جماعت کبني تعليم ورکوم. (١٨)

خو تاسو کښې ځينې داسې مغروره شول چې زه گنې تاسو ته درتله نه شم. (۱۹) خو که مالک وغوښتل نو زه به تاسو له زر درشم او زه به نه صرف د هغه مغروره خلقو خبرې بلکې د هغوئ روحاني قدرت هم معلوم کړم. (۲۰) ځکه چې د خدائ پاک بادشاهت په تشو خبرو نه، بلکې د هغه په قدرت ولاړ دے. (۲۱) نو تاسو څه وايئ چې زه تاسو ته کوټک په لاس يا په مينه د نرمۍ په روح کښې درشم؟

د بد اخلاقي خلاف حکم

۵ (۱) زه خبر شوے يم چې ستاسو په مينځ کښې جنسي حرام کارۍ کيږي، بلکې داسې جنسي حرام کارۍ چې په بي دينه خلقو کښې هم نه کيږي. په تاسو کښې يو سرے دے چې د هغه خپلې ميرنۍ مور سره ناجائزه تعلقات دي. (۲) او تاسو پرې فخر کوي. ولي تاسو ته په کار نه دی چې پرې وشرمېږئ؟ او چا چې دا کار کړے دے هغه د خپل مينځ نه وشړئ. (۳) زه اگر که په جسماني طور موجود نه يم خو په روحاني طور موجود يم. او په داسې کس ما داسې فېصله واوروله لکه چې زه تاسو سره موجود يم. (۴) کله چې تاسو زمونږ د مالک عيسی په نوم راجمع شئ او زه تاسو سره په روح کښې موجود يم، او چې زمونږ د مالک عيسی قدرت هم راسره موجود وي، (۵) نو تاسو دا سرے د هلاکت دپاره شېطان ته وسپارئ، نو د هغه گناه گار بدن به هلاک شي خو د هغه روح به د مالک خدائ د قيامت د راتلو په ورځ خلاصون بيا مومي. (۶) ستاسو فخر کول ښه خبره نه ده. ولي تاسو خبر نه يئ چې لږه شان خمبیره په قلبي کښې ټول اخېستلے شوي اوږه خمبیره کوي؟ (۷) خپل ځان نه زړه خمبیره وباسئ، نو چې تاسو لکه د تازه پتيره اوږو په شان جوړ شئ ځکه چې په حقيقت کښې تاسو د خمبیره اوږو په شان نه يئ، نو تاسو پاک يئ، ځکه چې مسيح د فسخ اختر گډوږے، زمونږ دپاره قربان شوے دے. (۸) نو راځئ چې مونږ اختر وکړو، نه په زړه خمبیره او نه د بدۍ او نه د شرارت په خمبیره بلکې په صفا زړه او د رښتياو په پتيره روټي باندې.

٩ ما په خپل خط کښې تاسو ته دا لیکلی ؤو چې د حرام کارو سره ناسته پاسته مه کوئ. ١٠ زما مطلب خو دا نه دے چې تاسو بلکل په خپل ژوند کښې د بې ایمانه، حرام کارو، لالچیانو، ظالمانو یا بُت پرستانو سره تعلق پرېږدئ، نو په داسې کولو خو به بیا تاسو دا دُنیا پرېښودلی وی. ١١ خو زه اوس تاسو ته دا لیکم چې که څوک ځان ته ایماندار ورور یا خور وائی او حرام کار یا حرصناک یا بُت پرست یا کنځل مار یا شرابی یا ظالم وی نو د داسې کس سره روتی قدرې هم مه خورئ. ١٢ ځکه چې زما څه کار دے چې د هغوی عدالت وکړم چې د جماعت نه بهر دی؟ خو تاسو د هغوی عدالت کوئ څوک چې په جماعت کښې شامل دی. ١٣ خدای پاک به په خپله د هغوی عدالت وکړی څوک چې مونږ نه بهر دی. ”هغه بد سرے د خپل مینځ نه وشړئ.“

د ایماندارانو په مینځ کښې مقدمه

٤ ولې تاسو دا جرأت کوئ چې کله ستاسو د خپل ایماندار ورور سره مقدمه وی نو تاسو د فېصلې دپاره دا د بې دینه خلقو عدالت ته پېش کوئ او مقدسینو ته یې نه پېش کوئ؟ ٥ ولې تاسو ته دا پته نشته چې مقدسین به د دُنیا عدالت کوی؟ نو چې تاسو به د دُنیا عدالت کوئ نو ولې تاسو د دې جوگه نه یئ چې د معمولی نه معمولی مقدمو فېصلې وکړئ؟ ٦ ولې تاسو ته پته نشته چې مونږ به د فرښتو عدالت کوو؟ نو بیا به تاسو عامې مقدمې نه شی فېصله کولې څه؟ ٧ نو که ستاسو په مینځ کښې عامې مقدمې وی نو ولې تاسو هغه خلق منصفان مقررئ چې په جماعت کښې د هغوی څه حیثیت نه وی؟ ٨ تاسو ته زه دا د شرمولو دپاره وایم چې ولې په تاسو کښې څوک هم دومره هوښیار نشته چې هغه د دوو ایماندارانو په مینځ کښې فېصله وکړی؟ ٩ ځکه چې یو ایماندار د بل ایماندار خلاف عدالت ته ځی او هغه هم بې دینو خلقو له. ١٠ په حقیقت کښې په یو بل مقدمه کول ستاسو غلطی ده. آیا دا به ښه نه وه چې هغه نا انصافی مو برداشت کړے وے؟ او یا که چا تاسو له دوکه درکړی وه او په هغې مو

صبر ڪري ۽ ۸؟ ڇو تاسو ٻه خپله ايماندارانو سره بد ڪوي او ورله دوڪه وركوي. ۹ وٺي تاسو ٻه ڊي خبر نه ٿي ڇي بدڪاران به د خدائي پاڪ د بادشاهي وارٿان نه شي؟ ڄان مٿه دوڪه ڪوي، نه به حرام ڪار، نه بت پرست، نه زناڪار، نه بچه بازان، ۱۰ نه غله، نه حرصناڪ، نه شرابيان، نه ڪنڊل مار او نه به دوڪه مار د خدائي پاڪ د بادشاهي وارٿان شي. ۱۱ او ٻه تاسو ڪنهن ڪنهن ڄي هم دغه شان وُو ڇو تاسو د مالڪ عيسيٰ مسيح ٻه نوم او زمونڊ د خدائي پاڪ ٻه روح ووينڊل شي. بلڪي پاڪ شوي، صادق هم شوي.

ٻه بدن او روح سره خدائي ته جلال وركري

۱۲ ستاسو ٻه خيال ڇي ٽول ڄيڙونه تاسو ته روا دي خو زه وائيم ڇي ٽول ڄيڙونه فائده مند نه دي. ڪه تاسو ٽول ڄيڙونه ڄان ڊپاره روا گهي ڇو بيا هم خپل ڄان د هغوي غلام مٿه جوڙوي. ۱۳ ستاسو ٻه خيال ڇي خوراڪ د خبتي ڊپاره ڊي او خبته د خوراڪ ڊپاره ده خو زه وائيم ڇي خدائي پاڪ به هغه دواڙه ختم ڪري. بدن د حرامڪاري ڊپاره نه ڊي جوڙ شوي بلڪي د مالڪ د خدمت ڊپاره جوڙ شوي ڊي او مالڪ د بدن ساتونڪي ڊي. ۱۴ خدائي پاڪ مالڪ هم بيا ڙوندي ڪري او مونڊ به هم ٻه خپل قدرت سره بيا ڙوندي ڪري. ۱۵ وٺي تاسو خبر نه ٿي ڇي ستاسو بدنونه د مسيح اندامونه دي؟ نو وٺي زه ڊي د مسيح اندامونو نه د يوڀي ڪنجري اندامونه جوڙ ڪري؟ نه، هيڄڪله نه. ۱۶ وٺي تاسو نه ٿي خبر ڇي هر ڄوڪ ڇي ڪنجري له لڙ شي نو هغه د هغي سره يو بدن شي؟ ڄڪه ڇي صحيفي وائي ڇي، ”دا دواڙه به يو بدن شي.“ ۱۷ خو هر ڄوڪ ڇي د مالڪ سره پيوند شي، هغه به د مالڪ سره يو روح شي. ۱۸ د حرام ڪاري نه تبتي. د انسان نه ڇي ڪومه گناه ڪيري هغه د بدن نه بهر وي د زنا نه بغير، ڄڪه ڇي حرام ڪار خپل بدن هم تباه ڪوي. ۱۹ وٺي تاسو ته پته نشته ڇي ستاسو بدن د روح القدس ڪور ڊي؟ ڄوڪ ڇي ٻه تاسو ڪنهن اوسيري او هغه د خدائي پاڪ د طرف نه تاسو ته درڪري شوي ڊي. نو اوس تاسو د خپل ڄان مالڪ نه ٿي. ۲۰ ڄڪه ڇي خدائي پاڪ تاسو ٻه

بيعه اخستی یی، نو په دې وجه خپل بدن کښې خدای پاک ته جلال ورکړی.

د واده په حق کښې مسئلې

۱) اوس د هغه مسئلو په حقله کومې چې تاسو لیکلې دی چې د سپری دپاره دا بهتره ده چې د ښځې سره کوروالی ونه کړی. (۲) خو د حرام کاری نه د بچ کېدو د خاطره دا به ښه وی چې د هر سپری خپله ښځه وی او د هرې ښځې خپل خاوند وی. (۳) خاوند دې د خپلې ښځې د کوروالی خیال ساتی او هم دغه شان دې ښځه د خپل خاوند خیال ساتی. (۴) ښځه د خپل بدن اختیارمنده نه ده، بلکې اختیار د خاوند دے. هم دغه شان خاوند د خپل بدن اختیارمند نه دے بلکې د هغه ښځه ده. (۵) تاسو د یو بل سره کوروالی مه پرېږدئ خو د لږ وخت دپاره د یو بل په مشوره خیر دے چې د دعا خاص فرصت درته ملاو شی، او د لږ وخت نه وروستو بیا یو ځای شی، هسې نه چې شيطان د نفس د کمزوری په وجه تاسو په آزمېښت کښې واچوی. (۶) زه تاسو ته د دې اجازت درکوم خو حکم نه. (۷) زما دا خواهش دے چې هر څوک دې په دې مسئله کښې زما په شان ناواده کړی وی خو د خدای پاک د طرف نه هر چا ته جدا جدا نعمت ورکړی شوی دے. (۸) نو زه ناواده کړو او کونډو ته دا وایم چې د هغوی دپاره دا بهتره ده چې زما په شان ناواده کړی پاتې شی. (۹) خو که هغوی خپل ځانونه نه شی قابو کولای نو واده دې وکړی ځکه چې واده کول په شهوت کښې د سوزېدو نه ښه دی. (۱۰) خو چې د چا واده شوی وی هغوی ته، زه نه، بلکې مالک حکم ورکوی، چې ښځه دې د خپل خاوند نه جدا کړی. (۱۱) خو که هغه جدا شی نو هغه دې بل خاوند ونه کړی یا دې د خپل خاوند سره دوباره پخلا شی، او خاوند دې هم د خپلې ښځې نه، نه تښتی. (۱۲) دې نورو ته هم زه دا وایم، نه چې مالک، که د یو ایماندار ښځه ایمانداره نه وی او هغه د هغه سره په اوسېدو راضی وی نو هغه دې خپلې ښځې له طلاق نه ورکوی. (۱۳) او که د کومې ښځې خاوند چې ایماندار نه وی او هغه د هغې سره په

اوسېدو راضی وی نو هغه دې د خپل خاوند نه طلاق نه اخلی (۱۴) ځکه چې کوم خاوند ایماندار نه وی، نو هغه د بنځې په وجه پاک شی او کومه بنځه چې ایمانداره نه وی، نو هغه د ایماندار خاوند په وجه پاکه شی، گنې ستاسو بچی به ناپاک وُو خو اوس پاک دی. (۱۵) خو که بې ایمانه خاوند یا بنځه په خپلو کښې جدا کېدل غواړی نو پرېږدی چې جدا شی. په داسې حالت کې چې ایماندار خاوند یا بنځه د یو بل پابند نه دی، ځکه چې خدای پاک تاسو د سلامتې ژوند کولو دپاره رابللی یئ. (۱۶) ولې چې اے بنځې، ته څه خبر یې، کېدے شی چې ته خپل خاوند بچ کړې. او اے سرپه، ته څه خبر یې، کېدے شی چې ته خپله بنځه بچ کړې.

د مالک نه مقرر شوی ژوندون

(۱۷) خو بیا هم هر یو کس ته په کار دی چې هغه شان ژوند تیر کړی کوم چې مالک ورته مقرر کړے دے او کوم ته چې خدای پاک تاسو رابللی یئ. په ټولو جماعتونو کې زما دا دستور دے. (۱۸) که چېرې څوک سنت شوی رابللی شوی وی نو هغوی دې خپل ځانونه ناسنته نه بنکاره کوی، او که چېرې څوک ناسنته رابللی شوی وی نو هغوی دې خپل ځانونه نه سنتوی. (۱۹) ځکه چې په سنت او ناسنته کې څه مطلب نشته بلکې د خدای پاک په حکمونو عمل کول ضروری دی. (۲۰) تاسو هر یو چې په کوم حالت کې رابللی شوی یئ هم په هغې کې پاتې شی. (۲۱) آیا ته غلام وې کله چې رابللی شوې؟ نو په دې مه پرېشانه کېږه، خو که تا ته د آزادېدو موقع ملاو شی نو هغه اختیار کړه. (۲۲) ځکه که تاسو د غلامۍ په حالت کې مالک ته رابللی شوی یئ، نو په مالک کې آزاد کړے شوی یئ. دغه شان څوک چې آزاد رابللی شوے دے، هغه اوس د مسیح غلام دے. (۲۳) تاسو په بیعه اخستے شوی یئ، نو اوس د انسانانو غلامان مه جوړېږئ. (۲۴) اے وروڼو او خوبندو، په کوم حالت کې چې تاسو رابللی شوی وی، هم په هغې کې پاتې شی.

۲۵) خو د پېغلو په باب کښې ما سره د مالک څه حکم نشته، خو زه څوک چې مالک د خپل رحم په وسیله د اعتماد قابل کړې يم تاسو ته خپله رائے درکوم. ۲۶) زما په خیال چې په دې سخت حالت کښې تاسو دپاره دا بهتره ده چې څنگه یی هم هغه شان پاتې شی. ۲۷) که ستا بڼه وی نو هغې له د طلاق ورکولو کوشش مه کوه او که ستا بڼه نه وی نو د واده کولو کوشش مه کوه. ۲۸) خو که ته واده وکړې نو تا گناه نه ده کړې، او که یوه پېغله واده شی نو هغې څه گناه ونه کړه، خو که څوک واده وکړی نو په ژوند کښې به پرې تکلیفونه راشی او زه تاسو د دې نه بچ کول غواړم. ۲۹) خو اے وروڼو او خوښو، زه دا وایم چې مقرر شوې وخت رانزدې دے نو د دې نه پس دې د بڼو خاوندان داسې وی لکه چې د هغوی بڼې نه وی، ۳۰) او ژرېدونکی دې داسې وی لکه چې هغوی نه ژرل، او څوک چې خوشحالی کوی، هغوی دې داسې وی لکه چې هغوی خوشحالی نه کوی، او اخستونکی دې داسې وی لکه چې مال ورسره نه وی، ۳۱) او څوک چې د دنیا سره لېن دېن کوی هغوی دې داسې وی لکه دې سره یې هیڅ لېن دېن نه وی. ځکه چې دا موجوده دنیا فنا کېدونکې ده. ۳۲) زه دا غواړم چې تاسو د پرېشانی نه بېغمه اوسئ. ناواده شوې سرې د مالک په حقله سوچ کوی چې مالک به څنگه راضی کړی. ۳۳) خو واده شوې سرې د دنیاوی څیزونو په حقله سوچ کوی چې خپله بڼه به څنگه راضی کړی، ۳۴) او هغه دوه زریه شی. خو ناواده شوې بڼه او پېغله د مالک په فکر کښې اوسېږی چې د هغوی بدن او روح دواړه پاک شی، خو واده شوې بڼه د دنیاوی څیزونو په حقله فکر کوی چې څنگه به خپل خاوند راضی کړی. ۳۵) زه دا ستاسو د فائدي دپاره وایم، نه چې په تاسو څه پابندی دپاره بلکې څه چې بڼه وی په هغې عمل وکړی او تاسو د مالک په خدمت کښې بېغمه آخته اوسئ. ۳۶) که د چا دا خیال وی چې هغه د خپلې چنغلي سره د واده نه کولو په وجه د هغې حق وهی او د هغې زیات خواشمند وی نو پرېږدی چې د هغې سره واده وکړی نو دا گناه نه ده. ۳۷) خو

کټه چا خپل ځان سره د واده نه کولو پخه اراده کړې وی او هغه مجبوره نه وی بلکې خپل خواهش ساتلې شی او په زړه کښې یې دا وی چې خپله چنغله به بې واده نه پرېږدی نو هغه ښه کوی. (۳۸) نو بیا څوک چې د خپلې چنغلي سره واده کوی هغه ښه کوی، او څوک یې چې نه کوی هغه لا ښه کوی. (۳۹) د یوې ښځې چې ترڅو خاوند ژوندی وی هغه تر هغې د هغه پابنده ده، خو که خاوند یې مړ شی نو هغه بیا آزاده ده خو صرف د ایماندار سره واده کولې شی. (۴۰) خو زما په خیال به هغه بختوره وی چې په خپل حالت کښې پاتې شی څنگه چې ده، او زما په خیال چې د خدای پاک د روح په مطابق تاسو ته زه دا نصیحت کوم.

بُتانو ته د خوراک نذر پېش کول

۱ کوم سوال چې تاسو ته د هغه خوراک په حقله کوم چې بُتانو ته پېش کیري پېدا شوې دے، جواب یې دا دے چې مونږ ټول خو د دې موضوع په حقله علم لرو. خو علم مونږ مغروره کوی، او مینه مونږ جوړوی. (۲) که څوک دا وائی چې زه پوهه یم نو څنگه چې پوهېدل په کار دی هغه شان لا نه پوهېږی. (۳) خو څوک چې د خدای پاک سره مینه کوی خدای پاک په خپله هغه پېژنی. (۴) نو بُتانو ته د پېش کړې شوی خوراک د خوړلو په حقله مونږ پوهېږو چې په بُت کښې هیڅ رښتینوالی نشته او بغېر د یو خدای پاک نه بل نشته. (۵) که خلق په زمکه او په آسمان کښې ډېر معبودان او ډېر خدایان او مالکان منی، (۶) خو زموږ دپاره یو خدای پاک دے، یعنې پلار، او څوک چې د ټولو څیزونو خالق دے او د چا دپاره چې مونږ ژوندی یو، او یو مالک دے، یعنې عیسی مسیح څوک چې د ټولو څیزونو خالق دے او د چا په وسیله چې مونږ ژوندی یو. (۷) خو هر چا ته دا علم نشته بلکې د ځینو خو اوس هم د بُت پرستی عادت دے، هغوی اوس هم هغه غوښه د بُت قربانی گنی او خوری یې او د هغوی ضمیر کمزورے او پلټ دے. (۸) خوراک مونږ د خدای پاک سره نزدې کولې نه شی. که وې یې نه خوړو نو

مونږ ته يې څه نقصان نشته او که وې يې خورو نو څه فائده هم نشته. (٩) خو خيال کوئ، چې ستاسو آزادي د کمزورو دپاره د تيندک باعث نه شي. (١٠) ځکه که نور خلق ستا په شان د علم خاوند په بتخانه کبني په خوراک وويني نو ولې د هغوي کمزورې ضمير به زړور نه شي چې د بتانو د قرباني غوښه وخورئ؟ (١١) نو ستا د علم په وجه به هغه کمزوري ايمانداران چې د چا دپاره چې مسيح مړ شو، هغه به هلاک شي. (١٢) خو کله چې تاسو د نورو ايماندارانو په خلاف گناه کوئ او د هغوي کمزورې ضمير زخمی کوئ نو تاسو د مسيح خلاف گناه کوئ. (١٣) په دې وجه که زما د خوراک په وجه زما ورور يا خور تيندک خوري نو زه به هيڅکله هم غوښه ونه خورم نو چې زه د هغوي دپاره د تيندک سبب ونه گرځم.

د رسول حق

٩ (١٤) ولې زه آزاد نه يم څه؟ ولې زه رسول نه يم څه؟ ولې ما عيسى چې زمونږ مالک دې نه دې ليدلې څه؟ ولې تاسو په مالک کبني زما د خدمت مېوه نه يئ څه؟ (٢) که زه د نورو دپاره رسول نه يم نو کم از کم ستاسو دپاره خو يم ځکه چې تاسو په مالک کبني زما د رسالت مهر يئ. (٣) څوک چې زما آزمېښت کوي دا د هغوي په وړاندې زما دفاع ده، (٤) ولې مونږ ته د خپل خوراک څښاک حق نشته څه؟ (٥) ولې مونږ ته دا حق نشته چې ايمانداره ښځه په نکاح کړو او ځان سره يې کړو لکه څنگه چې نور رسولان او د مالک وروڼه او کائفس کوي؟ (٦) يا يواځې زه او برنباس د ژوند تېرولو دپاره په خواري مزدوري پر يو څه؟ (٧) ولې تر اوسه چا په خپله خرچه د فوج خدمت کړې دې؟ څوک داسې دې چې د انگورو باغ وکړي او مېوه يې نه خوري؟ يا څوک داسې دی چې رمه څروي او د هغې پي نه څښي؟ (٨) ولې زه دا خبرې د بنی آدم د خيال نه کوم؟ ولې شريعت هم داسې نه وائی؟ (٩) ځکه چې د موسی په شريعت کبني دا ليکلی دی چې، "تاسو د غوښل په وخت کبني د غويي خولي ته کورې مه اچوئ." ولې

خُدائِ پاک د غویانو فکر کوی خټه؟ (۱۰) یا ولې هغه دا خاص زمونږ دپاره نه فرمائی؟ دا حقیقت کښې زمونږ دپاره لیکلې شوی دی ځکه چې څوک قلبه کوی په دې اُمید یې کوی چې خټه به حاصل کړی او څوک چې غوښتل کوی په دې اُمید یې کوی چې په فصل کښې به ورته برخه ملاو شی. (۱۱) که مونږ ستاسو په مینځ کښې روحانی تخم وگرلو نو ولې دا خټه لویه خبره ده چې مونږ ستاسو د مادی څیزونو فصل وربیو؟ (۱۲) چې د نورو په تاسو دا حق شته نو ولې زمونږ د دې نه زیات نه دے خټه؟ مونږ کله هم دې حق نه کار وانه خستو خو مونږ هر څیز برداشت کوو د دې دپاره چې د مسیح په زېږی کښې خټه رکاوت نه وی. (۱۳) ولې تاسو نه یی خبر څوک چې د خُدائِ د کور خدمت کوی، نو هغه د خُدائِ د کور د نذرانې نه خوری او څوک چې د قربانگاه خدمتگار دی، نو هغوی ته د قربانۍ نه حصه ملاوېږی؟ (۱۴) دغه شان مالک هم حکم کړی دے، څوک چې د زېږی بیانونکی دی د هغوی آمدن دې هم د زېږی نه وی. (۱۵) خو ما خپل د دې حق نه هیڅ فائده وانه خستله او نه مې دا د دې دپاره ولیکل چې زه د دې نه فائده واخلم ځکه چې زما دپاره د دې نه مړ کېدل بهتر دی. هیڅوک زما فخر بې ځایه کولې نه شی. (۱۶) که زه زېږی بیانوم نو په دې خټه فخر نه کوم ځکه چې دا زما فرض دی. او افسوس دے په ما، که زه زېږی نه بیانوم. (۱۷) ځکه که زه دا په خپلې مرضی کوم نو اجر زما حق جوړېږی، خو که دا زما په خپلې مرضی نه وی خو بیا هم خُدائِ پاک د دې کار ذمه واری ما ته راکړې ده. (۱۸) نو بیا زما اجر خټه شے دے؟ صرف دا چې زېږی بیانوم او هغه هم مفت بیان کړم، او د خپل هغه حق نه خټه فائده وانه خلم چې ما ته په زېږی کښې حاصل دے. (۱۹) اگر که زه د ټولو خلقو نه آزاد یم بیا هم ما ځان د ټولو غلام کړو، نو چې نور زیات خلق د مسیح دپاره راولم. (۲۰) زه د یهودیانو دپاره یهودی شوم دې دپاره چې یهودیان راولم. ما د موسی د شریعت د منونکو د راوستلو دپاره ځان د هغوی په شریعت کړو، سره د دې چې زه د هغوی د شریعت د لاندې نه یم. (۲۱) ما د بې شریعته خلقو دپاره ځان بې شریعته جوړ کړو نو چې بې شریعته د مسیح دپاره راولم، اگر که زه د خُدائِ پاک د شریعت نه آزاد نه یم بلکې د مسیح په شریعت یم. (۲۲) زه د کمزورو دپاره

کمزورے شوم چې کمزوری راولم. ما خپل ځان د مختلفو خلقو په شان جوړ کړو نو چې په څه نا څه طریقي سره ځینې خلق بچ کړم. (۲۳) زه دا هر څه د زیری د خاطره کوم د دې دپاره چې زه د هغوی سره د هغه په برکتونو کښې شریک شم. (۲۴) ولې تاسو نه یی خبر چې په منډه کښې ټول منډې وهونکی منډې وهی ولې انعام یو گتیی؟ نو تاسو هم داسې منډه ووهئ چې وې گتیی. (۲۵) هر لویغاړی په هر څیز کښې سخته پابندی کوی. هغوی دا د فنا کېدونکی تاج د حاصلولو دپاره کوی، خو مونږ دا د ابدی تاج دپاره کوو. (۲۶) نو زه بې مقصده منډه نه و هم او نه زه باد په سوکونو و هم. (۲۷) بلکې زه په خپل بدن تکلیف تېروم او خپل غلام یې جوړوم، هسې نه چې زه نورو ته زیری ورکوم او په خپله ترې محرومه شم.

د بت پرستی خلاف خبرداري

۱۰ (۱) اے وروڼو او خوښدو، زه تاسو د دې نه ناخبره پاتې کېدل نه غواړم چې زمونږ پلار نیکونه ټول د ورېځې په حفاظت کښې و او ټول د بحر قلزم سیند نه پورې وتل، (۲) او ټولو په ورېځ او په بحر قلزم کښې د موسی بپتسمه واخسته، (۳) او ټولو یو شان روحانی خوراک وخورلو، (۴) او ټولو یو شان روحانی اوبه وڅښلې. ځکه چې هغوی د هغه روحانی گټ نه اوبه وڅښلې کوم چې د هغوی سره روان وو، او هغه گټ مسیح وو. (۵) خو په هغوی کښې د ډېرو نه خدای پاک راضی نه وو نو ځکه د هغوی لاشونه په بیابان کښې خواره واره شول. (۶) اوس دا خبرې زمونږ دپاره یو مثال شو نو چې بیا مونږ د خرابو څیزونو خواهش ونه کړو لکه څنگه چې هغوی کولو. (۷) تاسو بت پرست مه جوړېږئ لکه چې په هغوی کښې ځینې شوی و، لکه څنگه چې لیکلی دی چې، ”هغه خلق د خورلو او څښلو دپاره کښېناستل او بیا هغوی پاڅېدل، د مستی او عیاشی سره گډېدل.“ (۸) مونږ دې جنسی حرامکاری ونه کړو لکه څنگه چې په هغوی کښې ځینو کړې وه او په یوه ورځ کښې دروېشت زره هلاک شول. (۹) مونږ دې د

مسیح آزمېښت ونه کړو لکه څنگه چې په هغوی کښې ځينو کړې وو او بيا مارانو هلاک کړل. (۱۰) او تاسو شکايت ونه کړئ لکه څنگه چې په هغوی کښې ځينو کړې وو او بيا د هلاکت فرېښتې هغوی هلاک کړل. (۱۱) په هغوی دا خبرې زمونږ د عبرت دپاره راغلې وې او زمونږ د آخری زماني خلقو ته د نصیحت دپاره ولیکلې شوې. (۱۲) نو که ستا خیال وی چې ته مضبوط ولاړ یې خو احتیاط کوه چې راپرې نه وځی. (۱۳) تاسو په څه داسې آزمېښت کښې نه یئ پرېوتلی چې هغه د نورو انسانانو نه مختلف وی، نو خدای پاک وفادار دے او هغه به تاسو ستاسو د برداشت نه په زیات آزمېښت کښې نه اچوی، بلکې د آزمېښت په وخت کښې به هغه تاسو ته د وتلو لار هم پیدا کړی چې یې تاسو برداشت کولې شی. (۱۴) نو په دې وجه زما خوږو ملگرو، د بت پرستی نه وتبښئ. (۱۵) تاسو په خپله پوهیږی څه چې زه وایم تاسو د هغې په خپله جاج واخلي. (۱۶) کله چې د عشاء رباني په وخت کښې مونږ هغه پیالی ته برکت ورکوو، ولې هغه د مسیح په وینه کښې شراکت نه دے څه؟ هغه روتی چې مونږ یې ماتوو، ولې هغه د مسیح د بدن شراکت نه دے څه؟ (۱۷) که څه هم چې مونږ پېر یو خو په شریکه د یوې روتی نه خورو او په دې دا څرگنده وؤ چې مونږ یو بدن یو. (۱۸) بنی اسرائیلو ته وگورئ. ولې هغوی د قربانیانو خوړلو دپاره په قربان گاه کښې شریکېږی نه څه؟ (۱۹) ولې زما مطلب دا دے چې گڼې د بت د قربانی څه حیثیت وی؟ او یا د بت څه حیثیت شته دے؟ (۲۰) نه، زه دا وایم چې کومې قربانی چې غېر یهودیان کوی، هغوی پیریانو ته قربانی کوی، خدای پاک ته یې نه کوی، او زه دا نه غواړم چې تاسو د پیریانو سره شریک شی. (۲۱) تاسو د مالک د پیالی نه او د پیریانو د پیالی نه نه شی څښلې، تاسو د مالک په دسترخوان او د پیریانو په دسترخوان کښې نه شی شریک کېدے. (۲۲) یا ولې مونږ د مالک غېرت کښې راولو څه؟ ولې مونږ د هغه نه زورور یو څه؟

هر څه د خدای پاک د لویئ دپاره کوی

۲۳ هر څه روا دی، خو هر څه فائده مند نه دی. هر څه روا دی خو هر څه ترقی نه ورکوی. ۲۴ تاسو خپلي فائدي مه لټوي بلکې د نورو هم لټوي. ۲۵ څه چې د قصاب په دوکان خرڅيږي هغه خوري او د ضمير په خاطر سوال مه پورته کوي، ۲۶ ځکه ”دا دنيا د مالک خدائ ده او هر څه چې په دې کښې دي.“ ۲۷ که څوک غير ايماندار تاسو ته د روتي دعوت وکړي او تاسو په تلو راضي يئ، نو هر څه چې درته وړاندې کېږدي هغه خوري او په خپل ضمير کښې سوال مه راولئ. ۲۸ خو که تاسو ته څوک ووايي چې، ”دا بت ته د قرباني غوښه ده،“ نو د هغه د ضمير د خاطر هغه مه خوره. ۲۹ زما مطلب د نورو ضمير دې ستاسو نه دې. ځکه چې د بل چا ضمير زما د آزادي فيصله ولې کوي؟ ۳۰ که زه په کښې په شکر گزاري شريک شم، نو چې په کوم څيز زه شکر وباسم نو بيا د هغې په سبب زه ولې ملامت شم؟ ۳۱ نو بيا چې تاسو څه خوري يا څښي يا چې څه کوي، هغه هر څه د خدائ پاک د لويئ دپاره کوي. ۳۲ د يهوديانو او يونانيانو او د خدائ پاک د جماعت دپاره د تيندک سبب مه جوړېږئ. ۳۳ ځنگه چې زه په خپل هر کار کښې د هر چا د خوشحالولو کوشش کوم نو دا زه د خپلي فائدي دپاره نه کوم بلکې د نورو دپرو دپاره يې کوم د دې دپاره چې هغوي پرې خلاصون بيا مومي.

۱۱ تاسو زما په نقش قدم شئ لکه ځنگه چې زه د مسيح په نقش قدم روان يم.

په عبادت کښې سر پټول

۲ زه ستاسو تعريف کوم ځکه چې تاسو په هره خبره کښې ما يادوي، او ځنگه چې ما تاسو ته روايتونه در وسپارل تاسو هغه هم هغه شان برقرار ساتئ. ۳ خو زه غواړم چې تاسو پوهه شئ چې د هر سړي سر مسيح دې، او خاوند د خپلي ښځې سر دې، او د مسيح سر خدائ پاک دې. ۴ کوم سړي چې په پټ سر دُعا يا نبوت کوي هغه د مسيح بې عزتي کوي څوک چې د هغه سر دې. ۵ خو کومه ښځه چې سر توره دُعا يا

نبوت کوی نو هغه د خپل خاوند بې عزتی کوی ځکه چې هغه د سر خړیلې په شان ده.

۶ ځکه که یوه بڼه لویته نه په سره وی نو هغه دې وپښته هم کت کړی. خو که د

بڼې دپاره وپښته کت کول او سر خړیل د شرم خبره وی نو لویته دې په سره وی.

۷ نو د سپری دپاره په کار نه دے چې هغه خپل سر پټ کړی ځکه چې سرے د خدای

پاک د صورت او جلال په شان دے، خو بڼه د سپری جلال ده. ۸ ځکه چې سرے د

بڼې نه نه دے پیدا شوے بلکې بڼه د سپری نه پیدا شوې ده. ۹ سرے د بڼې د

خاطره نه دے پیدا شوے بلکې بڼه د سپری د خاطره پیدا شوې ده. ۱۰ نو د فرستو د

لیدو په سبب بڼې له په کار دی چې په خپل سر د اختیار نښه کېږدی. ۱۱ خو په

مالک کښې بڼه د سپری نه غیر آزاده نه ده او یا سرے د بڼې نه غیر آزاد نه دے. ۱۲

ځکه څنگه چې بڼه د سپری نه پیدا شوې ده نو سرے هم د بڼې په وسیله پیدا شوے

دے، خو ټول څیزونه د خدای پاک د طرفه دی. ۱۳ تاسو په خپله انصاف وکړئ چې

ولې بڼې ته مناسب دی چې په سر توره خدای پاک ته دُعا وکړی؟ ۱۴ ولې فطرت

تاسو ته دا نه بڼای چې که د سپری اوږده وپښته وی نو دا د هغه بې عزتی ده؟ ۱۵ خو که

د بڼې اوږده وپښته وی نو دا د هغې بڼکلا ده، ځکه چې وپښته هغې ته د پردې دپاره

ورکړے شوی دی. ۱۶ خو که څوک په دې خبره بحث کوی نو نه دا زمونږ او نه د

خدای پاک د جماعتونو دستور دے.

په غلطه طریقه عشاء ربانی کول

۱۷ خو اوس په دې هدایاتو کښې زه ستاسو ستاینه نه کوم ځکه چې ستاسو رایوځای

کېدل د فائدي نه بلکې د نقصان باعث جوړېږی. ۱۸ د ټولو نه اول خو زه دا اورم چې

کله تاسو په جماعت کښې راغونډېږئ نو تاسو په خپلو کښې بیا په ډلو تقسیمېږئ او زه

په دې تر څه حده پورې یقین هم کوم. ۱۹ ځکه چې په تاسو کښې ډله بازی ضروری ده

صرف د دې دپاره چې دا ښکاره شی چې په تاسو کښې څوک رښتینی دی. ۲۰ نو کله

چې تاسو راجمع کېږئ نو دا په حقیقت کښې تاسو د عشاء ربانی خوړلو دپاره نه راجمع

کپړئ. (۲۱) ځکه چې کله د خوراک وخت راشي نو تاسو هر یو خپل خوراک کوئ، او څوک په کبني نهر او څوک نشه پاتې شی. (۲۲) نو ولې د خوراک څښاک دپاره ستاسو خپل کورونه نشته څه؟ یا ولې تاسو د خدای پاک جماعت سپکوئ او هغوئ شرموئ چې چا سره څه نشته؟ زه تاسو ته څه ووايم؟ ولې زه ستاسو تعريف وکړم؟ په دې عمل زه ستاسو تعريف نه کوم. (۲۳) ځکه چې کومې خبرې ما تاسو ته حواله کړې نو هغه ما د مالک نه حاصلې کړې دي، چې په کومه شپه د مالک عيسى مځبري وشوه روتې يې راواخسته، (۲۴) او کله چې هغه پرې شکر وکړو نو ماته يې کړه او وې فرمائيل چې، ”دا زما بدن دے چې ستاسو دپاره دے. زما په ياد کبني دغه شان کوئ.“ (۲۵) هم دغه شان هغه د روتې نه پس پيالي واخسته او وې فرمائيل چې، ”دا پيالي زما په وينه کبني د خدای پاک او انسانانو په مينځ کبني نوې لوظ دے. هر کله چې دا څښي نو زما په ياد کبني يې څښي.“ (۲۶) نو هر کله چې تاسو دا روتې خورئ او دا پياله څښي نو تاسو د مالک د مرگ اعلان کوئ ترڅو چې هغه رانه شی. (۲۷) نو په دې وجه چې څوک په نامناسبه طريقې سره د مالک روتې خورې يا د هغه د پيالي نه څښي، نو هغه به د مالک د بدن او د وينې قصوروار وي. (۲۸) د عشائي رباني روتې خوړلو او پيالي څښلو نه اول خپل ځان و آزمائي. (۲۹) نو ځکه چې څوک په خوراک څښاک کبني د مالک د بدن خيال ونه ساتي، نو هغه به په هغه خوړلو څښلو سزا بيا مومي. (۳۰) نو په دې وجه په تاسو کبني پېر کمزوري او بيماران دي او ځيني مړه شوي دي. (۳۱) خو که چرې مونږ خپله خپل ځان و آزمايو نو مونږ به د هغه د عدالت نه بچ شو. (۳۲) خو کله چې مالک زمونږ عدالت وکړي نو دا زمونږ د اصلاح دپاره کوي د دې دپاره چې مونږ د نورې دنيا سره مجرمان نه شو. (۳۳) نو زما ورونيو او خوښدو، کله چې تاسو د عشاء رباني دپاره راجمع شئ نو د يو بل انتظار کوئ. (۳۴) که تاسو اوږي يئ نو اول بيا په کور کبني روتې خورئ، نو چې ستاسو رايوځاي کېدل تاسو مجرم نه کړي. د نورو خبرو په حقله به زه هدايات درکړم کله چې زه بيا درشم.

۱) نو اوس اے وروڼو او خوښدو، زه نه غواړم چې تاسو د روحانی نعمتونو په باب کښې ناخبره پاتې شئ. ۲) تاسو ته پته ده چې کله تاسو کافر وئ نو تاسو دوکه شوئ او په هغه گونگیانو بتانو پسې گمراه شوئ. ۳) نو په دې وجه زه غواړم چې تاسو په دې پوهه شئ چې د خدای پاک د روح په وسیله خبرې کوونکی به کله هم په عیسی لعنت ونه وائی او بغېر د روح القدس د وسیلې نه هیڅوک نه شی وئیلے چې عیسی مالک دے. ۴) نو د نعمتونو خو مختلف قسمونه دی خو روح یو دے. ۵) او د خدمتونو هم مختلف قسمونه دی خو مالک هم هغه یو دے. ۶) خو د کارونو مختلف قسمونه دی، خدای پاک هم هغه یو دے چې په مختلفو طریقو سره دا ټول کارونه کوی. ۷) خو په مونږ کښې د روح القدس د نعمتونو اثر د ټولو خلقو د فائدي دپاره دے. ۸) نو یو ته د روح په وسیله د حکمت کلام ورکړے شی او بل ته د هم هغه روح په وسیله د علمیت کلام، ۹) چا ته هم د هغه روح په وسیله ایمان او چا ته هم د هغه روح په وسیله د شفا ورکولو قدرت، ۱۰) چا ته د معجزو طاقت، چا ته پېشگوئی، چا ته د مختلفو روحونو پېژندل، چا ته د نورو ژبو وئیلو قدرت او چا ته د ژبو تشریح کول. ۱۱) خو دا ټول کارونه هم هغه یو روح کوی او چا ته یې چې روح غواړی هغه ته یې ورکوی.

د یو بدن مختلف اندامونه

۱۲) ځکه لکه څنگه چې بدن یو دے او د دې اندامونه ډېر دی، او د بدن ټول اندامونه اگر که ډېر دی خو ټول یو بدن دے، هم دغه شان مسیح هم دے. ۱۳) دغه شان که مونږ یهودیان یو او که غبریهودیان، که غلامان یو او که آزاد، مونږ ټولو په یو روح کښې بیتسمه اخستې ده او خدای پاک زمونږ د ټولو په زړونو کښې یو روح اچولے دے. ۱۴) حقیقت کښې بدن د یو اندام نه نه وی جوړ بلکې د ډېرو نه جوړ وی. ۱۵) که چرې پښه ووائی چې زه لاس نه یم، او زه د بدن حصه نه یم، نو په دې وینا د هغوی د بدن سره

تعلق نه ختمپیری. (۱۶) او کټ غوږ ووائی چي زه سترگه نه یم او زه د بدن حصه نه یم، نو په دې وینا د هغوی د بدن سره تعلق نه ختمپیری. (۱۷) کټ چرې ټول بدن سترگه وے نو اور بدل به چرته وُو؟ او کټ چرې ټول بدن غوږونه وے نو بویول به چرته وُو؟ (۱۸) خو خدائ پاک په بدن کبني هر یو اندام د خپلي مرضی په مطابق جوړ کړے دے. (۱۹) کټ دا ټول یو اندام وے نو بیا بدن به چرته وُو؟ (۲۰) نو اوس اندامونه ډېر دی خو بدن یو دے. (۲۱) نه سترگه لاس ته وئیلے شی چي ما ته ستا ضرورت نشته، او نه سر پښو ته وئیلے شی چي ما ته ستا ضرورت نشته. (۲۲) بلکي حقیقت کبني چي د بدن هغه اندامونه چي د نورو نه کمزوری ښکاری، هم هغه ډېر لازمی دی. (۲۳) او د بدن هغه اندامونه چي مونږ یې د نورو په نسبت شرم گڼو، مونږ هم هغوی ته زیات اهمیت ورکوو، او چي د لږ احترام والا اندامونه دی نو په پردې کولو سره د هغوی زیات احترام کوو. (۲۴) حالانکه زمونږ د احترام لائق اندامونو ته د داسې احترام ضرورت نشته. خو خدائ پاک بدن داسې جوړ کړے دے چي هغه بې قدره اندامونو ته یې زیات عزت ورکړے دے، (۲۵) د دې دپاره چي په بدن کبني بې اتفاقی پیدا نه شی بلکي اندامونه د یو بل برابر خیال وساتي. (۲۶) کټ یو اندام تکلیف کبني وی نو ټول ورسره په تکلیف کبني وی، او کټ یو اندام عزت ومومی نو نور ټول اندامونه ورسره خوشحاله وی. (۲۷) نو اوس تاسو ټول په شریکه د مسیح بدن یئ او تاسو ټول د یو بدن اندامونه یئ. (۲۸) او خدائ پاک په جماعت کبني بېل بېل کسان مقرر کړل، اول رسولان، دوهم نبیان او درېم اُستازان، بیا معجزې ښوونکی، بیا شفا ورکوونکی، مددگاران، انتظام کوونکی او نورې ژبې ویونکی. (۲۹) ولې ټول رسولان یو څه؟ ولې ټول نبیان یو څه؟ ولې ټول اُستازان یو څه؟ ولې ټول معجزې ښوونکی یو څه؟ (۳۰) ولې ټولو ته د شفا ورکولو نعمت ورکړے شوے دے څه؟ ولې ټول نورې ژبې وایو څه؟ ولې ټول تشریح کوونکی یو څه؟ (۳۱) خو تاسو د لویو نعمتونو حاصلولو دپاره خپل محنت جاری ساتئ. زه به اوس تاسو ته د ټولو نه یوه افضله طریقه دروښایم.

کۀ زۀ د بنی آدمو او د فرستو په ژبو خبرې کوم خو چې مینه نۀ کوم نو زۀ ټنگېدونکے پولکے او یا شرنگېدونکے چنچنې یم. (۲) او کۀ زۀ پېشگوئی کولے شم او کۀ ما ته ټول پټ رازونه او ټول علم معلوم وی او کۀ زما داسې ایمان وی چې غرونه خپل ځای نه اخوا کړم، خو کۀ ما کښې مینه نۀ وی نو زۀ هیڅ شے نۀ یم. (۳) کۀ زۀ خپل ټول مال دولت خېرات کړم او خپل بدن په سوزولو سره قربان کړم، خو کۀ ما کښې مینه نشته نو ما ته هیڅ فائده نشته. (۴) مینه صابره ده، مینه مهربانه ده، مینه چا سره کینه نۀ ساتی، مینه لافې نۀ کوی او نۀ لوی کوی، نۀ بې ادبی کوی، نۀ په خپل مطلب پسې گرځی، نۀ غصه کوی او نۀ بدگمانی کوی. (۵) مینه په بدکاری نۀ خوشحالیږی بلکې په رښتیا وئیلو خوشحالیږی. (۶) مینه ټول څیزونه برداشت کوی، په ټولو څیزونو یقین کوی، د ټولو څیزونو امید ساتی او هر څۀ زغمی. (۷) مینه هیڅکله نۀ ختمیږی، خو پېشگویانې به ختمې شی، او د نورو ژبو نعمتونه به هم ختم شی، او علم به هم فنا شی. (۸) ځکه چې زمونږ علم او زمونږ نبوت کامل نۀ دے. (۹) خو کله چې کامل څیز راشی نو دا نامکمل څیزونه به ختم شی. (۱۰) کله چې زۀ ماشوم وم ما د ماشوم غوندې خبرې کولې، زما د ماشوم په شان سوچ وو او د ماشوم په شان ناپوهه وم، خو کله چې زۀ ځوان شوم نو ما د ماشوموالی خویونه پرېښودل. (۱۱) ځکه اوس مونږ ته دا په شیشه کښې تت بنکاری خو بیا به یې مخامخ ووینو. اوس زما علم نامکمل دے خو بیا به یې پوره وپېژنم ځنګه چې زۀ پوره پېژندلے شوے یم. (۱۲) او اوس ایمان، امید او مینه درې واړه پاتې کیږی او په دوی کښې مینه افضله ده.

د نورو ژبو او نبوت کولو نعمت

د مینې او محبت لمن ونیسئ او د روحانی نعمتونو او خاص د پېشگوئی د

نعمت خواهش ڪوئ. (۲) ڇڪه ڇوڪ چي په نورو ڙبو خبري ڪوي نو هغه د نورو خلقو سره نه، بلڪي د خدائي پاڪ سره خبري ڪوي، او بل ڇوڪ د هغه په خبره نه پوهيڙي ڇڪه چي هغه د روح په وسيله د راز خبري ڪوي. (۳) خو بله دا ڇوڪ چي نورو ته نبوت ڪوي نو د هغوي د ترقي او د ڀاڳيڙني او تسلي ڀپاره ڀي ڪوي. (۴) ڇوڪ چي په نورو ڙبو ڪبني خبري ڪوي هغوي د خپل ڄان ترقي ڪوي خو ڇوڪ چي نبوت ڪوي هغوي جماعت ته ترقي ورڪوي. (۵) اوس زه غواڙم چي تاسو ٽول په نورو ڙبو خبري وڪري ڇو زما سخت خواهش دا دے چي تاسو نبوت وڪري. ڇڪه ڇوڪ چي نبوت ڪوي هغه د نورو ڙبو ويونڪو نه لوي دے تردي چي هغه دا ترجمه ڪري نو جماعت به ڀري ترقي وڪري. (۶) نو زما ورونيو او خوڀندو، ڪه چري زه تاسو ته درشم او په نورو ڙبو ڪبني خبري ڪوم نو زما د وينا بيا تاسو ته ڇه فائده ده، ترڇو چي زه د ڪشف يا د علم يا د پيشگوئي يا د تعليم خبري تاسو ته ونه ڪرم؟ (۷) تاسو بيا لکه د موسيقي د هغه بي ساه ڇيزونو په مثال ڀي چي د ڪومو نه آوازونه راوڃي لکه شپيلي يا رباب. ڪه چري ڇوڪ هغه صفا ونه غروي نو بيا د هغوي په ساز و سرود ڇوڪ پوهدي شي؟ (۸) ڪه د بيگل آواز صفا نه وي نو يو فوجي به خپل ڄان جنگ ته څنگه تيار ڪري؟ (۹) هم دغه شان ڪه ستاسو خبري صفا نه وي نو بيا ستاسو په خبرو به ڇوڪ پوهه شي؟ ڇڪه چي بيا به تاسو هسي دېوال ته لگيا ڀي. (۱۰) بي شڪه چي په دنيا ڪبني مختلفي ڙبي دي خو يوه هم په ڪبني بي مطلبه نشته. (۱۱) خو ڪه چري زه د ڪومي ڙبي په مطلب نه پوهيڙم چا ته چي خبري ڪوم نو هغه ته به زه نا آشنا بنڪارم او هغه به ما ته نا آشنا بنڪاري. (۱۲) نو تاسو چي خپل ڄان سره د روحاني نعمتونو خواهش ڪوي نو داسي ڪوشش ڪوي چي ستاسو دا نعمتونه د جماعت د ترقي ڀپاره وي. (۱۳) نو په دي وجه ڇوڪ چي په نورو ڙبو خبري ڪوي نو هغه دي ضرور د تشریح ڪولو د قابليت ڀپاره هم دعا وڪري. (۱۴) ڇڪه ڪه زه په نورو ڙبو دعا ڪوم نو زما روح خو دعا ڪوي ولي عقل مي بي ڪاره دے. (۱۵) نو بيا زه ڇه وڪرم؟ زه به په روح ڪبني دعا ڪوم خو ورسره به په عقل ڪبني هم دعا ڪوم، زه به په روح ڪبني حمد و ثنا ڪوم خو زه به په عقل سره هم حمد و ثنا ڪوم. (۱۶)

فرض کره، که تہ پہ روح کبني حمد و ثنا کوې او يو نا آشنا کس چې هلته موجود وی نو هغه بيا ستا په سُکر گزارۍ څنگه آمين کولې شي؟ ځکه چې هغه نا آشنا په دې نه پوهيږي چې تہ څه وائي. (۱۷) ځکه چې تہ خو به په بنه شان سره سُکر گزارۍ وکړې خو ستا سُکر گزارۍ بل چا ته څه فائده نه ورکوي. (۱۸) د خدائ پاک سُکر کوم چې تاسو ټولو نه زيات زه په نورو ژبو کبني خبرې کوم. (۱۹) خو په جماعت کبني هغه پينځه مقصدی خبرې د دې نه بهترې گڼم چې نورو ته ترې فائده ورسې، د هغه لس زره خبرو نه چې په نورو ژبو کبني يې وکړم. (۲۰) اے زما وروڼو او خوبندو، په خپله پوهه کبني ماشومان مه جوړپړئ، بدۍ ته ماشومان شي خو په پوهه کبني بالغان شي. (۲۱) په تورات کبني ليکلی دی چې، ”زه به دې قوم ته په عجيبه ژبو او په غېرو شونډو خبرې وکړم خو بيا به هم هغوي ما ته غوږ ونه نيسي. دا مالک فرمائي.“ (۲۲) نو روحانی ژبي د ايماندارانو دپاره نه، بلکې د بي ايمانانو دپاره نښې دی او پېشگوڼي کول د بي ايمانانو دپاره نه، بلکې د ايماندارانو دپاره دی. (۲۳) نو که ټول جماعت راغونډ وی او په نورو ژبو لگيا وی نو که نا آشنا يا بي ايمانه دننه راشي نو ولې هغوي به تاسو ته ليونی ونه وائي څه؟ (۲۴) خو که تاسو ټول نبوت کوئ که يو بي ايمانه يا نا آشنا دننه راشي نو د دې په اورېدو به هغه په دې قائل شي چې گناه گار شوې يم او هغه بيان به د ده جاج واخلې. (۲۵) د بي ايمانه د زړه د راز څرگندېدو نه پس به هغه کس د خدائ پاک په وړاندې په سجده شي او د هغه عبادت به وکړي، او اقرار به وکړي چې، ”بي شکه خدائ پاک په تاسو کبني دے.“

په ترتيب سره عبادت کول

(۲۶) نو اے وروڼو او خوبندو، لنډه دا، هر کله چې تاسو عبادت له راجمع کېږئ نو په تاسو کبني دې څوک حمد، يا تعليم، يا کشف يا په نورو ژبو خبرې او يا د نورو ژبو تشریح په ترتيب سره کوئ او دا هر يو کار د جماعت د ترقي دپاره کوئ. (۲۷) که څوک

په نورو ژبو خبرې کوی نو صرف دوه یا زیات نه زیات درې کسان دې نمبر په نمبر خبرې وکړی او یو کس دې پي تشریح کړی. (۲۸) خو که څوک تشریح کوونکې نه وی نو هغوی دې په جماعت کښې چپ پاتې شی او خپل ځان او د خدای پاک سره دې خبرې وکړی. (۲۹) نو تاسو صرف دوه یا درې نبیانو ته د خبرو موقع ورکوئ، او نور دې په آرام سره د هغه د خبرو جاج واخلي. (۳۰) خو که په حاضر و کسانو کښې چا ته د مالک نه کشف ملاو شی نو کوم کس چې د اول نه په نبوت کولو لگیا دې هغه دې خاموش شی. (۳۱) ځکه هر یو نمبر په نمبر نبوت کوئ، نو چې تاسو ټولو ته هدایت او پادگیرنه حاصله شی، (۳۲) او نبیان د نبیانو د روحونو تابع وی. (۳۳) ځکه چې خدای پاک د بد نظمې نه، بلکې د امن خدای دې. لکه چې د مقدسینو په ټولو جماعتونو کښې دې (۳۴) بشپړې دې په جماعتونو کښې خاموشه وی. ځکه چې هغوی ته د خبرو کولو اجازت نشته بلکې هغوی دې تابعدارې وی څنگه چې شریعت هم وائی. (۳۵) که هغوی په څه خبره ځان پوهول غواړی نو هغوی دې د خپلو خاوندانو نه په کور کښې تپوس کوی. ځکه چې په جماعت کښې د بشپړې دپاره خبره کول د شرم خبره ده. (۳۶) ولې د خدای پاک کلام تاسو جوړ کړې دې څه؟ یا ولې دا صرف تاسو ته رارسېدلې دې؟ (۳۷) که څوک د نبوت، یا د روحانی نعمتونو د لرلو دعوی وکړی نو هغه دې پوهه شی چې کومې خبرې زه تاسو ته لیکم هغه د مالک حکم دې. (۳۸) هر څوک چې دا نه منی، نو هغه به هم نا منظور کړې شی. (۳۹) نو اې زما ملگرو، د نبوت کولو خواهش کوئ او په نورو ژبو خبرې کوونکي مه منع کوئ. (۴۰) خو هر یو کار صحیح او ترتیب سره کوئ.

د حضرت عیسیٰ مسیح بیا ژوندی کېدل

۱۵ (۱) نو زما وروڼو او خوښو، زه به اوس تاسو ته هغه زیرې دریاډ کړم چې ما تاسو ته درکړې وو، کوم چې تاسو قبول کړې وو او په کوم چې تاسو قائم هم یئ. (۲) او د کوم په وسیله چې تاسو خلاصون حاصلوئ که چېرې تاسو زما په درکړې زېری

قائم یئ، کٔ نٔ یئ نو ستاسو ایمان راوړل عبث وو. (۳) ما د ټولو نه اول هغه اهم خبره تاسو ته در ورسوله کومه چې ما ته رارسېدلې وه چې د صحیفو په مطابق مسیح زموږ د گناهونو دپاره مړ شو، (۴) او هغه بنځ شو او د کتاب مقدس په مطابق هغه په درېمه ورځ بیا ژوندی پاڅېدلو. (۵) او هغه اول پطروس او بیا دولسو کسانو ته ښکاره شو. (۶) بیا هغه یو ځل د پینځو سوو نه زیات وروڼو او خوږندو ته ښکاره شو چې په هغوی کښې زیات کسان تر اوسه ژوندی دی او ځینې مړه دی. (۷) بیا هغه یعقوب ته ښکاره شو او د دې نه پس ټولو رسولانو ته. (۸) د ټولو نه په آخر کښې هم ما ته ښکاره شو، زه چې بې مودې پیدا شوی یم. (۹) زه په رسولانو کښې د ټولو نه ورکوټی یم تر دې چې د رسول بللو لائق هم نه یم ځکه چې ما د خدای پاک جماعت زورولې وو. (۱۰) خو زه چې هر څه یم هغه د خدای پاک په فضل یم، او هغه فضل چې په ما وشو هغه بې فائدې نه وو. په حقیقت کښې ما د هغوی ټولو نه زیاته خواری کړې ده. اگر که دا ما ونه کړه بلکې د خدای پاک په هغه فضل وشوه چې په ما دے. (۱۱) نو بیا په دې کښې دومره فرق نه پرېوځی کٔ چېرې زه بیان وکړم او یا کٔ هغوی، خو موږ دواړه یو زیری بیانوو په کوم چې ستاسو د اول نه ایمان دے.

د مړو بیا ژوندی کېدل

(۱۲) نو اوس کٔ موږ زیری بیانوو چې مسیح له مړو نه بیا راژوندی شوی دے نو بیا په تاسو کښې ځینې دا څنگه وائی چې د مړو بیا ژوندی کېدل نشته؟ (۱۳) کٔ د مړو بیا ژوندی کېدل نه وے نو بیا خو مسیح هم راژوندی شوی نه دے. (۱۴) او کٔ مسیح بیا نه وی راژوندی شوی نو بیا زموږ پېغام عبث دے او ستاسو ایمان هم بې فائدې دے. (۱۵) بلکې موږ د خدای پاک دروغژن گواهان شو ځکه چې موږ د خدای پاک په حقله دا گواهی ورکړې وه چې هغه مسیح راژوندی کړو. کٔ چېرې مړی بیا نه راژوندی کېږی نو بیا هغه یې هم نه دے ژوندی کړے. (۱۶) ځکه چې کٔ مړی نه راژوندی کېږی نو بیا مسیح هم راژوندی شوی نه دے. (۱۷) او کٔ چېرې مسیح نه وو راژوندی شوی نو

ستاسو ایمان عبث دے او تاسو اوس هم په خپلو زړو گناهونو کښې راگېرئ. (۱۸) او بیا دا هم هغوی څوک چې په مسیح کښې مړه شوی دی هغوی هم هلاک شوی دی. (۱۹) که چرې زمونږ امید په مسیح صرف د دې ژوند دپاره وی نو بیا مونږ په ټولو انسانانو کښې قابل رحم یو. (۲۰) خو په حقیقت کښې مسیح د مړو نه بیا راژوندی شوی دے. دغه شان هغه د مړو نه اولنې ژوندی شوی انسان دے. (۲۱) لکه څنگه چې د یو انسان په سبب په دنیا مرگ راغلو نو داسې د یو انسان په سبب د مړو نه بیا راژوندی کېدل راغلل. (۲۲) او لکه څنگه چې ټول خلق په آدم کښې مړه کېږي، نو دغه شان به ټول په مسیح کښې بیا راژوندی کېږي. (۲۳) خو د راژوندی کېدو خپل ترتیب دے، اول مسیح راژوندی شوی دے، او چې کله مسیح بیا راشي نو د هغه خلق به هم راژوندی شي. (۲۴) بیا به آخرت راشي. کله چې مسیح ټول حکمرانان، ټول اختیارونه او قدرتونه تباہ کړي نو د هغې نه پس به هغه بادشاهی خدای پلار ته حواله کړي. (۲۵) ځکه چې هغه به تر هغې ضرور بادشاهی کوی ترڅو چې خپل ټول دشمنان د خپلو پښو لاندې کړي. (۲۶) آخری دشمن کوم چې به نیست او نابود کړي، هغه مرگ دے. (۲۷) ځکه چې ”خدای پاک هغه ته په هر څیز پوره اختیار ورکړی دے.“ نو چې کله کتاب مقدس داسې فرمائي، چې هغه په هر څیز پوره اختیار ورکړی دے، نو مطلب دا نه دے چې په خدای پاک یې هم اختیار دے، چا چې خپل اختیار مسیح ته ورکړی دے. (۲۸) کله چې ټول څیزونه د هغه د حکم لاندې شول نو زوی به په خپله هم د خدای پاک د حکم لاندې شي چا چې ټول څیزونه د هغه د حکم لاندې کړي دی نو هم دا خدای پاک به د ټولو مالک وی. (۲۹) نو که چرې داسې وی نو بیا به هغه خلق څه کوی څوک چې د مړو دپاره بیتسمه اخلی؟ که چرې مړی نه راژوندی کېږي، نو بیا ولې خلق د هغوی دپاره بیتسمه اخلی؟ (۳۰) او ولې مونږ هر وخت خپل ځان په خطر کې اچوو؟ (۳۱) زما وروڼو او خوبندو، زه تاسو ته دا وایم چې زه هره ورځ مرگ سره لوبې کوم او دا داسې رښتیا خبره ده لکه څنگه چې زه په تاسو زمونږ په مالک عیسی مسیح کښې فخر کوم. (۳۲) که صرف د انسانی امید دپاره زه په افسوس کېږي د وحشتناکو ځناورو سره وجنگېدل نو د دې نه ما ته څه

فائده حاصله شوه؟ كه مړى بيا نه راژوندى كيږي نو ”مونږ له بڼه خوراك څښاك په كار دى، ځكه چې سبا به مړه كيږو.“ (۳۳) دوكه كېږئ مه، ځكه چې د بدو ملكرتيا د انسان بڼه عادتونه خرابوي. (۳۴) په پوره هوش او فكر كښې راشئ او نوره گناه مه كوئ. ځكه زه دا ستاسو د شرمېدلو دپاره وایم چې په تاسو كښې څه خلقو ته د خدای پاک په حقله علم نشته.

راژوندې شوي بدن

(۳۵) خو څوك به تپوس وكړي چې، ”مړى څنگه راژوندى كيږي او د هغوى بدن به څه قسم وي؟“ (۳۶) اې نادانه، كوم تخم چې ته كړې نو ترڅو چې هغه مړ نه شي تر هغې نه ژوندې كيږي. (۳۷) او څه چې تاسو كړئ دا تاسو تيار بوټي نه كړئ بلكې صرف د تخم دانه كړئ كه هغه د غنم وي يا د څه بل څيز وي. (۳۸) خو خدای پاک دې ته يو وجود وركوي چې هغه ورته منتخب كړې وي او هر قسم تخم ته هغه خپل خپل وجود وركوي. (۳۹) دغه شان غوښه هم يو شان نه وي بلكې د انسانانو غوښه يو قسم وي او د څارو بل او د مارغانو بل او د كبانو غوښه بل قسم وي. (۴۰) هم دغه شان آسماني او زمكني وجودونه هم شته، او د آسماني وجود بنائست يو قسم او د زمكني وجود بل شان وي. (۴۱) هم دغه شان د نمر او د سپوږمۍ او د ستورو په بنائست كښې فرق وي، او بله دا چې د يو ستوري بنائست د بل نه مختلف وي. (۴۲) نو بيا د مړو راژوندى كېدل هم دغه شان وي، د فنا په حالت كښې بنځ كړې شي او په غېر فاني حالت كښې راژوندى كيږي. (۴۳) د ذلالت په حالت كښې بنځيږي او د بنائست په حالت كښې راژوندى كيږي، دا په كمزورتيا كښې بنځ شي او په طاقت كښې راژوندى شي. (۴۴) دا جسماني وجود بنځ شي او روحاني وجود راژوندې شي. چې جسماني وجود شته نو روحاني وجود هم شته. (۴۵) هم دغه شان ليكلي دي، ”اول سرې، يعنې آدم ژوندې نفس جوړ شو، خو آخرى آدم ژوندون وركوونكې روح جوړ شو.“ (۴۶) اول جسماني او بيا روحاني وجود پېدا كيږي يعنې وجود اول جسماني، او بيا روحاني شي. (۴۷) اولنې

انسان یعنی آدم د خاورو نه جوړ شوی وو، او دویم انسان آسمانی دی. (۴۸) او د زمکې خلق لکه د اول انسان په شان د خاورو دی، او آسمانی خلق لکه د هغه آسمانی انسان په شان دی. (۴۹) او څنگه چې مونږ د دې زمکني انسان په صورت جوړ شوی یو دغه شان به د آسمانی انسان په صورت کښې هم شو. (۵۰) زما وروڼو او خوږندو، زما مطلب دا دی چې دا جسمانی بدن د خدای پاک د بادشاهی وارث کېدې نه شی، او نه فانی کېدونکی د غیر فانی کېدونکی وارث کېدې شی. (۵۱) غوږ شی، زه به درته یوه د راز خبره وکړم چې مونږ ټول خو به نه مرو بلکې مونږ ټول به بدل شو، (۵۲) او د آخری بیگل د آواز سره په یوه لحظه او د سترگو په رپ کښې به مړی په غیر فانی حالت کښې راژوندی شی، او مونږ به بدل شو. (۵۳) ځکه چې دا فانی کېدونکې بدن به ضرور غیر فانی لباس واچوی او دا ختمېدونکې بدن به د ابدی ژوندون لباس واچوی. (۵۴) کله چې دا فانی بدن غیر فانی، او دا فنا کېدونکې بدن ابدی لباس واچوی، بیا به هغه قول پوره شی چې لیکلې شوی دی چې، ”په مرگ فتح غالبه شوه.“ (۵۵) ”اے مرگه، ستا فتح څه شوه؟ اے مرگه، ستا د طاقت هغه لسه څه شوه؟“ (۵۶) د مرگ لسه گناه ده او د گناه طاقت شریعت دی. (۵۷) خو د خدای پاک شکر دی چې هغه مونږ ته د مالک عیسیٰ مسیح په وسیله فتح راکوی. (۵۸) نو اے زما خوږو وروڼو او خوږندو، ټینگ او قائم اوسئ او همپشه د مالک په کار کښې بوخت اوسئ ځکه چې تاسو ته پته ده چې په مالک کښې ستاسو خواری بې فائدي نه ده.

د مقدسینو دپاره چنده

۱۶

(۱)

اوس د هغې چنډې په حقله چې د مقدسینو دپاره کیری تاسو به په هغه

هدایاتو عمل کوی چې ما د گلتيانو جماعتونو ته ورکړی دی. (۲) د هرې هفتې په اوله

ورځ دې په تاسو کښې هر یو کس د خپلې گټې نه د خپل ځان سره څه نا څه جمع کوی،

د دې دپاره چې کله زه درشم چې د چنډې کولو حاجت ما ته نه وی. (۳) او زه چې کله

درشم نو زه به هغه كسانو ته چې تاسو ته قابل اعتماد وى د پېژندگلو خطونه وليكم چې يروشلم ته ستاسو چنده يوسى. ﴿٤﴾ او كه دا مناسب وى چې زه هم لار شم نو هغوى به ما سره يو خائ لار شى.

د سفر دپاره منصوبې

﴿٥﴾ زه به د مكدونيه د تېرېدو نه وروستو تاسو له درشم ځكه چې زما اراده ده چې د مكدونيه په لاره هلته لار شم. ﴿٦﴾ او كېدې شى چې زه تاسو سره پاتې شم او ژمې تاسو سره تير كړم نو چې بيا زه چرته ځم نو تاسو به مې هلته رخصت كړئ. ﴿٧﴾ ځكه زه اوس په لاره كېنې تاسو سره ملاقات كول نه غواړم بلكې زما دا اميد دى كه مالک وغوښتل نو څه وخت به تاسو سره تير كړم. ﴿٨﴾ خو زه به د پنځوسمې اختر پورې په افسوس كېنې پاتې يم. ﴿٩﴾ ځكه چې زما دپاره د ښه خدمت يو لوى وړ كولاو دى او هلته مخالفين هم ډېر دى. ﴿١٠﴾ كه چېرې تيموتیوس درشى نو خيال يې وساتئ چې هغه يې د څه يرې نه تاسو سره پاتې شى ځكه چې هغه هم زما په شان د مالک خدمت كوى. ﴿١١﴾ خپلو ملگرو له دا موقعه وركوئ چې هغه سپك وگنې بلكې هغه صحيح سلامت رارخصت كړئ، زه د هغه په طمع يم سره د نورو ورويو. ﴿١٢﴾ نو ما اپولوس ورور نه دا وغوښتل چې د نورو ورويو سره تاسو ته درشى خو هغه اوس په درتلو راضى نه شو، خو چې كله ورته وخت ملاو شى نو در به شى.

آخري پېغامونه او سلامونه

﴿١٣﴾ بېدار اوسئ، په خپل ايمان قائم اوسئ، زړور شئ، مضبوط اوسئ. ﴿١٤﴾ تاسو چې څه هم كوئ هغه په پوره مينې سره كوئ. ﴿١٥﴾ او تاسو ته پته ده چې په اخيه كېنې د ستيفناس خاندان اول ايمان راوړو او خپل ځانونه يې د مقدسينو خدمت ته وقف كړل، نو اې ورويو او خوېندو، زه تاسو ته خواست كوم چې ﴿١٦﴾ د هم دغه خلقو تابعدارى كوئ

بلکي د هر هغه چا هم تابعداری کوي چې دغه شان خدمت او محنت کوي. (١٧) زه د ستفناس، فرتوناتوس او د اخیکوس په راتلو پېر خوشحاله يم ځکه چې هغوي ستاسو ځای ونيولو. (١٨) ځکه چې هغوي ستاسو او زما زیاته پاپگیرنه وکړه نو د دغه شان کسانو قدر کوي. (١٩) د آسیه جماعتونه درته سلامونه وائي، اکوله او پرسکله د هغې جماعت سره چې د هغوي په کور کبني دے تاسو ته په مالک کبني د ميني پک سلامونه کوي. (٢٠) ټول ورويه او خوبندي درته سلامونه وائي. په پاكي ميني سره يو بل ته سلام ووايي. (٢١) زه پولوس درته په خپل لاس دا سلام ليکم. (٢٢) څوک چې د مالک سره مينه نه کوي په هغوي دې لعنت وي، مالکه راورسه. (٢٣) د مالک عيسي مسيح فضل دې په تاسو وي. (٢٤) زما مينه دې په عيسي مسيح کبني تاسو ټولو سره وي.